

כריסטופר מארלו

מתוך 'הרו ולאנדר'

לאַנְדֵר האוהב, כְּלִיל יְפִי וְצִעִיר,
(עַל אֲסוֹנֵי הָרֶם כָּבֵר שֶׁר מוֹזְאִיוֹס שִׁיר)
שָׁכֵן בְּאֶבְיָדוֹס – מֵאֵז אוֹ לְפָנִים
לֹא חֵי שָׁם אִישׁ שִׁפְהָ בְכוּהוּ הַזְמָנִים.
תִּלְתֵּל מִתְלַתְלִיו שְׁלֹא יָדְעוּ מוֹרָה
הָיָה נוֹסֵף בְּנֵעֵר שֶׁל יוֹן גְּבוּרָה
יוֹתֵר מִכָּל גִּזַּת זָהָב שֶׁבְעוֹלָם,
לוֹ רַק הוּבָא לְכוֹלְכוֹס כְּשִׁיִּצְאוּ לָיִם.
אֵף קִינְתִּיָּה עֲרָגָה לוֹ בְּפָנִים חֲוֵרוֹת,
חִיקוּ הָיָה שְׁמִיָּה, זְרוּעוֹתָיו – סְפִירוֹת,
גַּם יוֹפִיטֵר יִלְגֵּם מִיָּד כְּזֹאת נִקְטֵר.
מִשְׁרָבִיטָה שֶׁל קִירָקָה הָיָה גּוֹי יֵשֶׁר.
כְּשֵׁם שְׁצִלִי-בֶשֶׁר עָרַב לְחוּשׁ הַטַּעַם,
כֶּף צִנְאוֹרוֹ עָרַב לְכָל לוֹטְפִיו: לֹא פִעַם
הַשׁוֹוֵהוּ לְכֶתֶפוֹ שֶׁל פְּלוֹפֶס. אֵיךְ אֲשִׁיר
שְׂבָחֵי חֶלְקַת חֲזָה, צָחוּר בְּטוֹן, כַּח שְׁרִיר,
שְׂבָחֵי שְׁדֵרֵת גְּבוּ עֲלֶיהָ מִתְפַּתְלוֹת
בְּשִׁבִיל חֶלֶב מְזֵהִיר גְּמוֹת כְּמִזְלוֹת
שְׁאֲצָבְעוֹת אֲלֵמוֹת צְרוּ? הֵן יֵטִי
וְדָאֵי אֵינוֹ רְאוּי לְחֶשֶׁק אֲלֵמוֹתֵי
וּבְקִשֵׁי לְחֶשֶׁקוֹ שֶׁל בֶּן תְּמוּתָה עֲנֹו.
הוּ מוֹזָה רְשָׁלְנִית – נוֹתְרוֹ לָנוּ עֵינָיו.
הָיוּ שִׁפְתֵי שְׁנֵי, יְפוֹת אֵף מִשְׁלוֹ,
אָבֵל בְּעֲלִיָּהֵן צִלֵּל אֶל תוֹף צֵלוֹ:
נְרַקִּיסוֹס הַגָּאָה לְעַג לְכָל תְּשׁוּקָה,
אֵף אֶת חֵייו הַקְּרִיב לְמַעַן נִשְׁיָקָה.

היפוליטוס גם הוא, הפרא בפראים,
הנה סוגד ליפי לאנדר המפעים,
ובכל רמות יון שאדירים פריה
נמס למראיתו הגס באפריה.
התראקי הכרברי שלבו עקש
עמד מולו נרעש ואת חסדו בקש.
היו שנשבעו שלפניהם עלמה,
כי בו נפתר חלום שנשמתם חלמה:
עינים דוכבות, הזף בחיזים,
ומצח שקמוהו כמשתה מלכים;
אף אלה שיידעו פי עלם לצדם
אמרו לו כך: "לאנדר, מה לך נרדם?
לא התאהבת עוד? הן לאהב נוצרת!
להכל ולריק את לבך נצרת".

(תרגום חופשי: רונן סוניס)